Oświadczenie złożone
przez senator Ewę Monikę Kaliszuk
na 49. posiedzeniu Senatu
w dniu 8 stycznia 2026 r.

Oświadczenie skierowane do ministra nauki i szkolnictwa wyższego Marcina Kulaska

Szanowny Panie Ministrze!

Do mojego biura senatorskiego napływają liczne sygnały od nauczycieli akademickich zatrudnionych w publicznych uczelniach wyższych, którzy wyrażają poczucie rażącej nierówności oraz systemowego wykluczenia. Wskazują oni, że w ramach programu finansowanego ze środków publicznych, w tym funduszy europejskich, wsparcie w postaci bonu na zakup laptopa otrzymali nauczyciele szkół prowadzonych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, a nauczyciele akademiccy, wykonujący analogiczną pracę dydaktyczną, zostali całkowicie pominięci.

Nauczyciele akademiccy realizują dziś swoje obowiązki w warunkach daleko posuniętej cyfryzacji: prowadzą zajęcia z wykorzystaniem platform e-learningowych, przygotowują materiały dydaktyczne w formie cyfrowej, prowadzą dokumentację elektroniczną, komunikują się ze studentami za pomocą narzędzi informatycznych, a w wielu przypadkach realizują zajęcia hybrydowe lub zdalne. W praktyce laptop nie jest dla nich narzędziem dodatkowym, lecz podstawowym instrumentem pracy.

Pomimo to państwo, poprzez swoje decyzje programowe, wysyła do członków środowiska akademickiego sygnał, że ich praca dydaktyczna ma mniejszą wagę niż praca nauczycieli w systemie oświaty. Sygnał ten jest szczególnie dotkliwy w środowisku akademickim, które funkcjonuje w realiach rosnących wymagań dydaktycznych, organizacyjnych i cyfrowych, a jednocześnie często pozostaje poza ogólnokrajowymi programami wsparcia adresowanymi do pracowników systemu edukacji.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że dostrzegam wysiłek oraz zaangażowanie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w zwiększanie nakładów na szkolnictwo wyższe i naukę, w szczególności w zakresie finansowania uczelni, infrastruktury badawczej oraz programów rozwojowych. Należy jednak zauważyć, że znaczna część tych środków ma charakter pośredni i instytucjonalny, podczas gdy codzienna praca dydaktyczna nauczycieli akademickich, coraz bardziej oparta na narzędziach cyfrowych, wciąż w niewystarczającym stopniu jest objęta bezpośrednim wsparciem narzędziowym. W tym kontekście zasadne wydaje się pytanie, czy przy projektowaniu polityk publicznych nie należy poświęcić większej uwagi także bieżącym potrzebom dydaktycznym nauczycieli akademickich, w tym dostępowi do podstawowych narzędzi pracy.

W związku z powyższym zwracam się z następującymi pytaniami.

1. Czy ministerstwo dostrzega problem nierównego traktowania nauczycieli akademickich względem nauczycieli szkół objętych programem „Laptop dla nauczyciela”?

2. Czy ministerstwo podejmowało rozmowy z Ministerstwem Edukacji Narodowej, Ministerstwem Cyfryzacji lub innymi instytucjami rządowymi w sprawie objęcia nauczycieli akademickich analogicznym wsparciem sprzętowym?

3. Jeżeli takie rozmowy nie zostały podjęte, to z jakich przyczyn oraz na jakim etapie zapadła decyzja o wyłączeniu nauczycieli akademickich z tego rodzaju programów?

4. Czy Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego rozważa uruchomienie odrębnego programu wsparcia sprzętowego dla nauczycieli akademickich, finansowanego ze środków krajowych lub europejskich?

5. Czy istnieje harmonogram lub koncepcja działań zmierzających do wyrównania tej nierówności oraz czy środowisko akademickie zostanie włączone w proces konsultacji?

Uprzejmie proszę o merytoryczną i jednoznaczną odpowiedź. Zgłaszane przez nauczycieli akademickich poczucie bycia ignorowanym przez państwo nie pozostaje bez wpływu na jakość kształcenia, prestiż zawodu nauczyciela akademickiego oraz stabilność systemu szkolnictwa wyższego w Polsce.

Ewa Monika Kaliszuk
senator RP